

Dosarul nr.3ra-13/23

2-20155790-01-3ra-10012023

Instanța de fond: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani – L. Holevițcaia

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău – G. Mîra, G. Dașchevici, A. Bostan

ÎNCHEIERE

21 iunie 2023

mun. Chișinău

Curtea Supremă de Justiție

Completul de judecată, în componența:

Președinte, judecător

Judecători

Tamara Chișca-Doneva

Mariana Pitic

Aliona Miron

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Dalmors-Grup”,

în cauza de contencios administrativ, intentată la acțiunea depusă de către Societatea cu Răspundere Limitată „Dalmors-Grup” împotriva Inspectoratului pentru Protecția Mediului, persoană terță Întreprinderea Mixtă Moldo-Germană BC „Grisan Hamb” SA privind anularea în parte a actului administrativ individual defavorabil și a deciziei adoptate în procedura prealabilă,

împotriva deciziei din data de 20 septembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins apelul depus de către Societatea cu Răspundere Limitată „Dalmors-Grup”, s-a menținut hotărârea din data de 30 noiembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani,

constată:

La 08 decembrie 2020 SRL „Dalmors-Grup” a depus acțiune în contencios administrativ, concretizată ulterior, împotriva Inspectoratului pentru Protecția Mediului, persoană terță ÎMBC „Grisan-Hamb” SA, prin care a solicitat anularea parțială a procesului-verbal de control nr.PV-IPM-2020-01053 din 14 septembrie 2020 și anume a p.3 din prescripție, prin care IMP Chișinău solicitată în termen restrânși, dar să nu depășească mai mult de șase luni de zile, din data recepționării prezentei prescripții, proiectarea și construcția unei stații de pre-epurare a apelor uzate proprii, cu informarea IPM Chișinău despre etapele de realizare a prescripției și anularea deciziei Consiliului pentru soluționarea disputelor a Inspectoratului pentru Protecția Mediului din 08 februarie 2021 cu privire la examinarea cererii prealabile depuse de SRL „Dalmors-Grup” împotriva procesului-verbal de control nr.PV-IPM-2020-01053 din 14 septembrie 2020 al Inspectoratului pentru Protecția Mediului.

În argumentarea acțiunii societatea reclamantă a indicat că la 14 septembrie 2020 Inspectoratul pentru Protecția Mediului în baza declarației de control nr.DL-IPM-2020-00600 din 11/09/2020 a efectuat la SRL „Dalmors-Grup” din str. xxxxx, mun. Chișinău, un control cu privire la verificarea sistemului de aprovizionare cu apă și modalitatea de evacuare a apelor uzate (sistema de canalizare), întocmind procesul-verbal de control nr.PV-IPM-2020-01053 și indicând în p.3 a prescripției că IPM Chișinău, solicitată în termen restrânși, dar să nu depășească mai mult de 6 (șase) luni de zile, din data recepționării prezentei prescripții, proiectarea și construcția unei

stații de pre-epurare a apelor uzate proprii, cu informarea IPM Chișinău despre etapele de realizare a prescripției.

SRL „Dalmors-Grup” nu este de acord cu p.3 al prescripției din procesul-verbal de control nr.PV-IPM-2020-01053 din 14 septembrie 2020, considerându-l ilegal și nefundat.

În acest sens societatea a indicat că nu este proprietarul bunurilor imobile situate în mun. Chișinău, str. xxxxx. Bunurile imobile situate în mun. Chișinău, str. xxxxx au fost primite de la ÎMBC „Grisan-Hamb” SA în locațiune, fapt ce se confirmă prin contractul de locațiune nr.10/12 din 10 decembrie 2018. Necătând la acest fapt IPM Chișinău solicită în termen restrânși, dar nu mai mult de 6 (șase) luni de zile de proiectat și de construit stația de pre-epurare a apelor uzate proprii.

SRL „Dalmors-Grup” a indicat că între proprietarul bunurilor imobile ÎMBC „Grisan-Hamb” SA și SA „Apă-Canal Chișinău” este încheiat contract privind livrarea apei și recepționarea apelor uzate în canalizarea municipală, contract privind recepționarea și pre-epurarea apelor uzate cu concentrații majore de poluanți. La solicitarea ÎMBC „Grisan-Hamb” SA întreprinderea SA „Apă-Canal Chișinău” execută lucrări de preluare și transmitere a apelor uzate recepționate din separatoarele de grăsimi. La fel între ÎMBC „Grisan-Hamb” SA și ÎM „Regia-Autosalubritate” este încheiat contractul cu privire la transportarea deșeurilor menajere solide.

Mai mult ca atât, ÎMBC „Grisan-Hamb” SA refacturează serviciile de livrare a apei potabile și canalizare, serviciile de pre-epurare a apelor uzate și deșeurilor către SRL „Dalmors-Grup”, fapt ce se confirmă prin facturile fiscale nr. IV 8336107 din 31 iulie 2020, nr. IV 8336196 din 31 august 2020 și nr. IV 8336476 din 30 septembrie 2020.

La 12 octombrie 2020 SRL „Dalmors-Grup” a expediat Inspectoratului pentru Protecția Mediului cerere prealabilă cu privire la anularea p.3 al prescripției din procesul-verbal de control nr.PV-IPM-2020-01053 din 14 septembrie 2020. Cererea prealabilă înaintată se află la examinare la Consiliul pentru soluționarea disputelor din cadrul Inspectoratului pentru Protecția Mediului.

Prin hotărârea din data de 30 noiembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani acțiunea în contencios administrativ depusă de către SRL „Dalmors-Grup” împotriva Inspectoratului pentru Protecția Mediului, persoană terță ÎMBC „Grisan-Hamb” SA privind anularea în parte a actului administrativ individual defavorabil și anume pct.3 al procesului-verbal de control nr.PV-IPM-2020-01053 din 14 septembrie 2020 și a decizia cu privire la examinarea cererii prelabile depuse de SRL „Dalmors-Grup” împotriva procesului-verbal de control nr.PV-IPM-2020-01053 din 14 septembrie 2020 a Inspectoratului pentru Protecția Mediului din 08 februarie 2021 s-a respins ca fiind neîntemeiată. (f.d. 104,108-118)

La 07 decembrie 2021 SRL „Dalmors-Grup” a depus apel împotriva hotărârii din data de 30 noiembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, iar la 25 martie 2022 a prezentat motivarea apelului, cu respectarea termenelor prevăzute de art. 232 din Codul administrativ.

Curtea de Apel Chișinău prin decizia din data de 20 septembrie 2022 a respins apelul depus de către SRL „Dalmors-Grup”, a menținut hotărârea din data de 30 noiembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani. (f.d. 142,143-144)

Instanțele de judecată în temeiul art.2, art. 47, lit. b) din Legea nr. 1515-XII din 16 iunie 1993 privind protecția mediului înconjurător, pct. 6, pct. 10, pct. 15 din Regulamentul privind cerințele de colectare, epurare și deversare a apelor uzate în

sistemul de canalizare și/sau în emisare pentru localitățile urbane și rurale, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.950 din 25 noiembrie 2013 au concluzionat că acțiunea este neîntemeiată, ori agenții economici, indiferent de forma de proprietate, care folosesc resursele acvatice și care evacuează ape uzate sunt obligați să asigure pre-epurarea apelor reziduale la nivelul standardelor stabilite înainte de deversarea lor în rețeaua de canalizare a localităților. Acumularea apelor reziduale în orice rezervoare este admisă numai cu acordul comun al autorităților administrației publice locale, al autorităților pentru mediu și al serviciului sanitar epidemiologic.

Instanțele de judecată au constatat că SRL „Dalmors-Grup” nu dispune și nu are instalată o stație de pre-epurare a apelor uzate ce provin de la întreprinderea gestionată, în scopul evitării deversării apelor uzate cu concentrații majorate de poluanți evacuate în canalizarea municipală. Astfel, în lipsa instalației de pre-epurare SRL „Dalmors-Grup” nu pre-epurează apele uzate înainte de deversarea lor în canalizare, prin ce admite deversarea apelor uzate în colectorul urban de canalizare cu depășirea valorii maxime admisibile a poluanților.

Astfel, instanțele de judecată au concluzionat că pct.3 al procesului-verbal de control nr.PV-IPM-2020-01053 din 14 septembrie 2020 și decizia cu privire la examinarea cererii prealabile depuse de SRL „Dalmors-Grup” împotriva procesului-verbal de control nr.PV-IPM-2020-01053 din 14 septembrie 2020 a Inspectoratului pentru Protecția Mediului din 08 februarie 2021 sunt legale și întemeiate.

Împotriva deciziei instanței de apel a depus recurs SRL „Dalmors-Grup”, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond cu emiterea unei noi decizii privind admiterea acțiunii.(f.d. 161,164)

În motivarea recursului recurs SRL „Dalmors-Grup” a invocat dezacordul cu soluția adoptată, menționând că ÎMBC „Grisan-Hamb” SA folosește resursele acvatice și evacuează ape uzate. Astfel Inspectoratul pentru Protecția Mediului era necesar să efectueze controlul inoportun la ÎMBC „Grisan-Hamb” SA agentul economic care folosește resurse acvatice și care evacuează ape uzate.

Mai mult ca atât SRL „Dalmors-Grup” nu are careva contracte încheiate cu SA „Apă-Canal Chișinău” privind livrarea apei și canalizare a apelor uzate. SRL „Dalmors-Grup” este unul dintre locatarii a bunurilor imobile, situate în mun. Chișinău, str. xxxxx.

Societatea recurentă a susținut că Inspectoratul pentru Protecția Mediului nu poate să oblige pe locatarul SRL „Dalmors- Grup” să construiască o stație de pre-epurare pe un teren străin, ce aparține cu drept de proprietate ÎMBC „Grisan-Hamb” SA.

La 30 ianuarie 2023 ÎMBC „Grisan-Hamb” SA a depus referință asupra recursului înaintat de către SRL „Dalmors- Grup”, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond cu emiterea unei noi decizii privind admiterea acțiunii. (f.d.173)

În conformitate cu art. 244 alin. (1) Cod administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu art. 245 alin. (1) și (2) Cod administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 20 septembrie 2022. Dispozitivul deciziei fiind notificat SRL „Dalmors- Grup” la 04 octombrie 2022, iar decizia motivată la 29 noiembrie 2022, fapte confirmate prin avizele de recepție. (f.d.154,159)

SRL „Dalmors- Grup” la 02 noiembrie 2022 a declarat recurs nemotivat împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din data de 20 septembrie 2022, iar motivarea recursului a fost prezentată Curții Supreme de Justiție la 26 decembrie 2022.

Prin urmare, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că SRL „Dalmors- Grup” s-a conformat prevederilor legale și a depus recursul în termenul prevăzut de art. 245 din Codul administrativ.

Examinând temeiurile invocate în recursul depus de către SRL „Dalmors- Grup” în raport cu materialele cauzei, completul Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 246 alin. (1) Cod administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin. (2) din art. 246 Cod administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f).

Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, completul reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopativ al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, completul accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină

cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de către SRL „Dalmors- Grup”.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul depus de către Societatea cu Răspundere Limitată „Dalmors-Grup” se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Tamara Chișca-Doneva

Judecători

Mariana Pitic

Aliona Miron